

tearfund
Zondag

Over Tearfund

<https://www.tearfund.be/over-ons/>

Visie Tearfund – naastenliefde grenzeloos

Gedreven door ons christelijk geloof willen we in de armste streken van de wereld mensen helpen opstaan uit de ketens van armoede en onrecht. We doen dit vanuit en samen met de Kerk.

Tearfund = The Evangelical Alliance Relief fund. Tearfund is gestart in België toen mensen uit verschillende kerken samenkwamen om samen een antwoord te bieden op de noden in de wereld. Het is daarmee een belangrijke ‘diakonale arm’ van de kerken. Ook vandaag nog is dit de kern van Tearfund.

Wat Tearfund doet: Tearfund is een christelijke hulp- en ontwikkelingsorganisatie die vastbesloten is een einde te maken aan extreme armoede en onrecht. Armoede vernietigt levens, maar het is niet Gods plan voor de wereld en jij kunt helpen dit te veranderen. We werken samen met kerken, gemeenschappen en individuen over de hele wereld om ervoor te zorgen dat iedereen de kans heeft om zijn door God gegeven potentieel te vervullen. We zullen niet stoppen totdat de armoede stopt.

We hebben allemaal het door God gegeven potentieel om geweldige dingen te doen, en we geloven dat het ontsluiten van dit potentieel de sleutel is om te zien dat mensen een vervuld leven leiden. Waar armoede heerst, werken we op een manier die de afhankelijkheid van goede doelen en hulp van buitenaf doorbreekt en mensen in staat stelt zelf verandering teweeg te brengen. We helpen onze donateurs te begrijpen dat hun gebeden, giften en daden ertoe doen.

Thema 2024

**Vrouwen die
opstaan om het ver-
schil te maken, in de
Bijbel en vandaag.**

Tearfund richt zijn werk op die plaatsen waar de nood het grootst is. Armoede treft vrouwen en kinderen vaak harder, waardoor we bijzondere aandacht hebben voor hen. Vorig jaar stonden kinderen centraal bij de Tearfund Zondag, deze lijn willen we doortrekken dit jaar. Daar waar we vorig jaar eindigen, nemen we dit jaar de draad weer op en gaat het over vrouwen.

Debora & Jaël

Vrouwen uit de bijbel

Context

Uit de studiebijbel:

Deel 1: Situatieschets van de richterentijd (1:1-3:6)

Het boek Richteren opent met een uitgebreide situatieschets van de richterentijd, waarvan het begin gemarkeerd wordt door de dood van Jozua en zijn generatie (Ri.1:1; 2:6-10). Deze situatieschets bestaat uit twee delen. Allereerst wordt duidelijk dat de Israëlieten er niet in geslaagd zijn de Kanaänieten uit te roeien, zoals de HERE hun destijds geboden had (Ri.1:1-2:5; vgl. Deut.7). Daarna volgt een meer theologische inleiding op de richterentijd, waarin een droeve geschiedenis zich herhaalt (Ri.2:6-3:6).

1.1 De inname van Kanaän stagneert (1:1-2:5)

Het eerste hoofdstuk van het boek Richteren beschrijft op beknopte wijze de inname van Kanaän door de Israëlieten. In het verlengde van het boek Jozua¹ zou een snelle landinname voor de hand liggen. In het begin van dit hoofdstuk lijkt het daar ook op: Juda behaalt, ogenschijnlijk zonder veel moeite, enkele belangrijke overwinningen (vs.1-20). In de tweede helft van het hoofdstuk verandert het beeld echter: alleen Jozef boekt nog enig succes, maar de andere stammen slagen er niet in de steden in hun gebied in te nemen en worden gedwongen samen te leven met de Kanaänieten. Zo wordt de toon gezet voor de jammerlijke situatie waarin het volk Israël in het boek Richteren verkeert.

We zijn nu in het einde van de bronstijd en het begin van de ijzertijd. Ergens in de 11de of 12de eeuw voor Christus. De 12 stammen leven redelijk onafhankelijk van elkaar in een gebied waar nog veel Kanaänieten wonen, de oorspronkelijke bewoners van het beloofde land. Er was in die tijd geen sprake van 1 volk met een centraal gezag. De 12 stammen leefden grotendeels los van elkaar.

In Richteren 1 en 2 lezen we dat de Israëlieten niet het hele land in bezit hebben genomen. Ze hadden de oorspronkelijke bewoners niet uitgeroeid. Zeker in de strategisch belangrijke laagvlakten waren de Kanaänieten nog de baas. In Richteren 5 lezen we dat ze de kleine bergwegen moeten gebruiken om zich te verplaatsen. De grote wegen waren onveilig.

Ze hadden de opdracht gekregen van God om het hele land in bezit te nemen, maar ze waren tevreden geweest met minder.

(1)De engel van de HEER kwam uit Gilgal naar Bochim. Daar zei Hij: 'Ik heb jullie uit Egypte geleid naar het land dat Ik jullie voorouders onder ede had beloofd. Ik heb gezegd dat Ik mijn verbond met jullie nooit zou verbreken. (2) Maar jullie mochten geen verdragen sluiten met de inwoners van dit land en hun altaren moesten jullie afbreken. Maar jullie hebben niet geluisterd naar wat Ik heb gezegd. Hoe hebben jullie dat kunnen doen? (3) Ik heb jullie toch gewaarschuwd dat Ik de inwoners van dit land niet voor jullie zou verdrijven, en dat zij jullie in hun netten zouden verstrikken en hun goden jullie ondergang zouden worden?'

Uit de studiebijbel (de opbouw, boodschap en het auteurschap van het boek Richteren):

4.2.3 Neerwaartse spiraal

Toch is chronologie niet het enige principe dat ten grondslag ligt aan de ordening van de richterverhalen. De opbouw van de verhalen geeft ook een duidelijke aanwijzing voor de ordening van het boek.

De langere richtergeschiedenissen zijn opgebouwd volgens een vast stramien, waarin de in hoofdstuk 2 geïntroduceerde cyclus telkens terugkomt, zoals in het schema hieronder blijkt:

Omschrijving	Inleiding	Otniël	Ehud	Debora Barak	Gideon	Jefta	Simson
Zonde	2:11	3:7	3:12	4:1	6:1	10:6	13:1
JHWH's toorn	2:14	3:8	-	-	-	10:7	-
Verdrukking	2:14	3:8	3:12b-14	4:2	6:1	10:7-8	13:1
Duur	-	3:8	3:14	4:3	6:1	10:8	13:1
Roep tot JHWH	(2:18b)	3:9	3:15	4:3	6:6	10:10	-
JHWH roept een richter	2:16a	3:9	3:15	-	-	-	-
De richter bekrachtigd met Gods Geest	-	3:10	-	-	6:34	11:29	13:25 14:6
De vijand verslagen	2:16b	3:10b	3:29	4:23-24	8:28	11:33	-
Tijd van rust	-	3:11a	3:30b	5:31	8:28	-	-
Richterformule	(2:16)	3:10	-	(4:4-5)	-	12:7	15:20 16:31
Dood van de richter	2:19	3:11b	4:1	-	8:32	12:7	16:31

Alleen bij de eerste richter, Otniël, is de cyclus compleet. Bij elk van de volgende richters ontbreken elementen uit de opbouw, vooral bij Simson, de laatste richter. Op die manier wordt Otniël gekenschetst als de ideale richter. Simson, de laatste richter daarentegen, voldoet maar ten dele aan de kenmerken die voor een richter gelden. Als enige van de richters is hij niet in staat de Israëlieten te verlossen van de vijandelijke overheersing.

De toenemende incompleetheid in de opbouw van de richterverhalen illustreert een neergaande lijn die ook in de inhoud ervan zichtbaar is. Otniël is de enige van de 'grote' richters over wie we uitsluitend in positieve zin lezen. Bij Ehud en Debora/Barak is het beeld ook nog overwegend positief, al begint het ideaalbeeld reeds af te brokkelen: Ehud weet slechts bevrijding te brengen door list en bedrog en de overwinning van Debora en Barak is niet aan henzelf maar aan Jaël te danken. Vanaf Gideon begint het beeld echter duidelijk negatiever te worden. Hij begint zijn richterschap weliswaar voortvarend met het uitroeien van afgoderij, maar aan het einde van zijn leven is hij juist degene die een nieuwe vorm van afgoderij introduceert en ook zijn zoon Abimelech onderscheidt zich in niets van de Kanaänitische koningen. Somberder nog wordt het beeld bij Jefta, die als zoon van een prostituee niet alleen van twijfelachtige afkomst is, maar in zijn handelwijze nauwelijks anders is dan Kanaänitische bandietenleiders. Het dieptepunt wordt echter bereikt met Simson, die zelfs niet eens meer afstand houdt van de vijanden die de Israëlieten verdrukken, maar een Filistijnse vrouw huwt en later een relatie heeft met de Filistijnse Delila. Niet zonder ironie wordt vermeld dat Simson in

zijn dood succesvoller was dan tijdens zijn leven. Zo blijkt de in hoofdstuk 2 reeds aangekondigde cyclus geen zuivere cirkelbeweging te zijn, maar een neerwaartse spiraal (vgl. Ri.2:19), die zowel in de structuur van de richterverhalen als in de inhoud ervan naar voren komt.

Het bijbelgedeelte (start slide 6)

Het verhaal van Debora is 2 keer verteld in de Bijbel. In Richteren 5 is een poëtische versie, het lied van Debora. Deze preekinspiratie vertrekt vanuit Richteren 4, aangevuld met elementen uit Richteren 5.

Richteren 4

(1) Na de dood van Ehud deden de Israëlieten weer wat slecht is in de ogen van de HEER. (2) Daarom leverde de HEER hen uit aan koning Jabin van Kanaän, die regeerde in Hasor. De bevelhebber van diens leger heette Sisera; hij had zijn legerkamp in Charoset-Haggiojim. (3) Jabin beschikte over negenhonderd ijzeren strijdwagens en heerste met harde hand over Israël, wel twintig jaar lang. Daarom riepen de Israëlieten de HEER te hulp.

1-3 Er wordt niet eens verteld was wat er slecht was in vers 1 – vanuit Richteren 2 weten we dat ze andere goden aanbaden.

Sisera was een heel wrede heerser. Mogelijks was hij een aanvoerder van een huurlingenleger. Ter illustratie lezen we in Richteren 5 hoe de moeder van Sisera in het paleis wacht tot haar zoon terugkeert van de strijd. Ze had hem al eerder terug verwacht. Maar dan troost ze zich met de gedachte dat hij en zijn mannen nog aan het rondgaan zijn en elk 1 of 2 meisjes aan het verkrachten zijn na hun overwinning. En dat ze alle mooie kleding aan het meegraaien zijn om zijn schatjes mee te kleden en dat ze de schatten nog moeten verdelen.

Sisera en zijn leger hadden ook grote technologische voorsprong. Wel 900 ijzeren strijdwagens. Ze beheersten het smeden van ijzer en hadden daardoor veel sterkere wapens waartegen de Israëlieten niet waren opgewassen. En zoals gebruikelijk zorgden de heersers ervoor dat hun vijanden die ze onderdrukten geen toegang kregen tot die wapens. In Richteren 5 lezen we van een groot leger van Israël, maar geen speer of schild te bespeuren.

(4) In die tijd was de profetes Debora degene die Israël als rechter leidde; zij was de vrouw van Lappidot. (5) Ze hield zitting onder de Deborahpalm tussen Rama en Betel, in het bergland van Efraïm, en daar kwamen de Israëlieten haar hun rechtsgeschillen voorleggen.

4-5 Wat valt op? Een vrouw – niet enkel als profetes maar ook als rechter.

Bij een rechter moeten we denken aan iemand die in moeilijke situaties de juiste beslissingen maakt. Ze was ook de leider van Gods volk.

Nooit eerder was er een vrouwelijke leider van Gods volk. Uitzonderlijk.

We zien wel nog enkele andere vrouwelijke profeten in de Bijbel, maar het zijn uitzonderingen.

(6) Debora liet Barak, de zoon van Abinoam, afkomstig uit Kedes in Naftali, bij zich komen en zei tegen hem: ‘De HEER, de God van Israël, gebiedt u: ‘Trek met tienduizend man uit de stammen Naftali en Zebulon op naar de Tabor. (7) Dan zal Ik Jabins bevelhebber Sisera met al zijn strijdwagens en soldaten laten optrekken tot in het dal van de Kison en hem aan je uitleveren.’”

6-7 De opdracht was kristalhelder. Ga en vecht. God is met je. Als Barak God vertrouwde dan wist hij precies wat hij moest doen. En dan zou hij veel eer en aanzien krijgen. Hij zou de nieuwe leider van Israël zijn. De toekomst lachte Barak tegemoet. Barak antwoordt:

(8) ‘Als u meegaat, zal ik gaan,’ antwoordde Barak, ‘maar als u niet meegaat, ga ik niet.’ (9) ‘Goed,’ zei Debora, ‘ik zal met u meegaan. Maar let wel, u zult geen eer behalen aan deze veldtocht, want de HEER zal Sisera uitleveren aan een vrouw.’ Zo besloot Debora met Barak mee te gaan naar Kedes.

8: Barak twijfelt. Hij is niet zeker en kan zelf de stem van God niet verstaan. Dus hij vraagt dat Debora meegaat. Hij vraagt dat een vrouw meegaat naar het slagveld, om samen met hem als een leidersduo op te treden.

In de samenleving van toen was dit absoluut not done. Niet enkel in Israël maar overal in die tijd waren het de mannen die ten strijde trokken. En God had ook de opdracht helder gegeven aan Barak. Hij moest eigenlijk gewoon gaan.

9: Wat een held is Debora! Ze zoekt geen excuses maar stemt in met zijn voorstel. Ze gaat mee.

(10) Barak riep de mannen van Zebulon en Naftali onder de wapenen in Kedes en trok op aan het hoofd van tienduizend man. Debora ging met hem mee.

10: Barak gaat eropuit en begint bij de verschillende stammen steun te zoeken. En op zich was dit wel heel moedig. Het is niet eenvoudig om 10,000 mannen vte inden die ten oorlog willen trekken zonder zelf goede uitrusting te hebben. Maar hij vindt ze wel.

In Richteren 5 lezen we ook dat hij hulp vroeg aan andere stammen, sommige leverden legerleiders – maar sommigen ook niet...

De stam van Ruben dacht er lang over na maar koos ervoor om bij de schapen te blijven. Gilead kwam de Jordaan niet over, Dan bleef bij zijn schepen, Aser bleef aan zee en verliet zijn havens niet. Deze stammen gaven voorrang

aan hun economische bezigheden... Het leek hun beter zich niet te mengen in deze strijd.

(11) In de buurt van Kedes had een zekere Cheber zijn tenten opgeslagen bij de eik in Saännanim. Deze Cheber was een Keniet die zich had afgescheiden van zijn stamgenoten, nakomelingen van Mozes' schoonvader Chobab.

11: De introductie van een nieuw personage. Cheber. Iemand die niet bij Israëel hoorde en als een nomade, afgezonderd van zijn volk, alleen leefde met zijn familie. En hij woonde dicht bij het slagveld.

(12) Sisera kreeg bericht dat Barak de Tabor op gegaan was. (13) Daarom riep hij zijn soldaten onder de wapenen en trok met al zijn negenhonderd ijzeren strijdwagens en zijn hele leger vanuit Charoset-Haggojim op naar het dal van de Kison.

12-13: Sisera hoort dat de Israëlieten zich aan het klaarmaken zijn voor de oorlog en gaat hen tegemoet. Zelf blijft hij de laagvlakten want daar heeft hij maximaal voordeel van zijn 900 ijzeren strijdwagens. In de bergen kon hij daar niet goed mee uit de voeten. Het slagveld is in het dal van de Kison.

In het droogseizoen is dat een klein stroompje of zelfs helemaal zonder water, een wadi. Een zandige bedding waar, op momenten van veel regen, wel een stevige rivier was.

(14) Debora spoorde Barak aan: 'Vooruit! Vandaag levert de HEER Sisera aan u uit. Hij zal voor u uit gaan.' Toen kwam Barak de Tabor af met tienduizend man achter zich aan.

14: Debora geeft het startsein en Barak stormt de berg af. Barak hoorde de stem van God zelf niet, maar hij herkende wel dat Debora die wel hoorde. En Barak gehoorzaamde, met een leger dat onderbewapend was. In theorie hadden ze geen kans tegen Sisera. En Sisera was daar niet met enkele mannen maar met het hele leger naar de strijd gekomen.

(15) Op het moment dat de manschappen van Sisera Barak zagen verschijnen, zaaide de HEER paniek onder hen en ontstond er grote verwarring. Sisera sprong van zijn wagen en maakte zich uit de voeten.

15: Grote paniek, uit Richteren 5 weten we dat het een plotse maar heel hevige regenbui was. De wadi was ineens een grote rivier.

Door de overstroming was de technologische voorsprong ineens een nadeel geworden. 900 strijdwagens, en ze konden er niets meer mee doen. Ze reden zich vast in de modder waardoor er paniek en verwarring is.

Sisera, de legeraanvoerder zet het op een lopen. Hij ziet de bui al hangen, letterlijk en figuurlijk.

(16) Barak achtervolgde de strijdwagens en de soldaten tot in Charoset-Haggojim. Alle soldaten van Sisera sneuvelden; niet een bleef er in leven.

16: God schenkt de overwinning. Op zo een manier dat niemand de eer kan opstrijken. Maar er was nog 1 iemand op de vlucht. Sisera.

(17) Sisera vluchtte te voet naar de tent van Jaël, de vrouw van de Keniet Cheber, want hij wist dat de familie van Cheber op goede voet stond met koning Jabin van Hasor. (18) Jaël kwam hem tegemoet en zei: 'Kom binnen, heer, kom binnen. Wees niet bang.' Hij ging bij haar de tent binnen en zij verborg hem onder een deken.

17-18 Nu komen we het laatste hoofdpersonage tegen: Jaël, de vrouw van de Nomade die we daarstraks al leerde kennen. Ze stond aan haar tent toen ze Sisera zag komen. Jaël is moedig en jaagt hem niet weg, maar nodigt hem uit en biedt hem een schuilplaats aan. Ze verstopt hem.

(19) 'Geef me wat water te drinken,' vroeg hij, 'ik heb zo'n dorst.' Jaël opende een melkzak, gaf hem te drinken en dekte hem weer toe. (20) Toen zei hij: 'Ga in de tentopening staan. Als er dan iemand komt vragen of er een man bij u is, moet u zeggen: "Nee, er is hier niemand."'

19-20 Jaël doet wat Sisera hem vroeg – ze geeft hem drinken en biedt hem een schuilplaats aan. Sisera voelt zich veilig en valt in slaap. En dan doet Jaël iets heel moedigs.

(21) Jaël nam een tentpin en een hamer en sloop de tent binnen. Ze sloeg, terwijl hij daar uitgeput in slaap lag, de tentpin dwars door zijn hoofd de grond in, zodat hij stierf.

21: Je moet het maar durven. Eén van de meest gevreesde mannen, legeraanvoerder van de koning waar je bevriend mee bent, vermoorden. Met een tentpin en een hamer. En ze klopt er heel hard op. Zo hard dat de tentpin dwars door zijn hoofd gaat, de grond in. Jaël was geen Israëliet, ze hoorde bij een ander volk. Maar ze luisterde wel naar de stem van de Heer. En daarom is ze gezegend boven alle vrouwen. God gebruikt ook mensen waarvan we het helemaal niet verwachten.

(22) Op dat moment kwam Barak eraan, op jacht naar Sisera. Jaël ging hem tegemoet en zei: 'Kom, ik zal u de man laten zien die u zoekt.' Barak ging met haar naar binnen – en daar lag Sisera, dood, met de tentpin door zijn hoofd. (23) Zo bracht God koning Jabin van Kanaän in zijn strijd met de Israëlieten een zware nederlaag toe. (24) Daarna wist Israël koning Jabin steeds verder terug te dringen, totdat ze hem hadden vernietigd.

22-24 In Richteren 5 lezen we dat het land erna 40 jaar rust had.

Hoofdpersonages

Debora

Debora was een profetes en een rechter en ze was de leider van Gods volk.

De combinatie van de drie is heel fascinerend. Een profeet is iemand die naar God wijst. Een rechter zoekt naar de waarheid. Een leider toont de weg en neemt een groep op sleeptouw. We worden allemaal geroepen om dat te doen – al is dat soms op hele kleine schaal.

Wat opvalt is dat Debora Gods woorden spreekt, niet haar eigen woorden.

Als iemand je advies vraagt – geef je dan jouw mening of spreek je Gods woorden?

En dan moet je geen profeet zijn... je kan al gewoon starten met wat er in de Bijbel staat.

Debora gaat ook niet op zoek naar excuses. Ze doet wat God van haar vraagt ook al weet ze dat het in de ideale wereld iemand anders was. Het was niet aan de vrouw om naar het slagveld te gaan. Een man moest de strijd leiden. Debora blijft niet bij de pakken zitten maar gaat op weg met Barak.

Laat jij je soms afhouden van het doen wat dat God van je vraagt omdat je vindt dat iemand anders het maar moet doen?

Als we allemaal wat meer zouden kijken naar wat we zelf kunnen doen in plaats van wat andere zouden moeten doen. Dan zou onze omgeving er veel beter uitzien.

Barak

Barak – verstaat Gods stem niet zelf. Zelfs aan een heel duidelijke profetie heeft hij niet genoeg. Hij wil dat Debora met hem meegaat.

We moeten ook niet te min denken over Barak. Barak wordt wel genoemd in Hebrëeën 11 in de lijst van geloofshelden waar Paulus over schrijft.

Op vele manieren vind ik Barak een voorbeeld. Iemand die twijfelt. Iemand die extra bevestiging zoekt. Maar wel iemand die, wanneer het erop aankomt de berg afstormt, en met risico voor eigen leven, onderbewapend, de strijd aangaat tegen een overmacht.

Ook bij andere geloofshelden in de Bijbel ontdekken we menselijke tekortkomingen. Abraham, Mozes, David, Salamo, Petrus, Paulus... de lijst is lang. Mensen met grote fouten, mensen die twijfelen, mensen die het verschil maken en geloofshelden worden – en jij?

10.000 mannen

10,000 mannen – ze zijn niet bij naam genoemd – maar wel heel belangrijk. Mensen die zich inzetten om het verschil te maken. Met oneerlijke wapens toch de strijd aangaan. En overwinnen.

Misschien herken je je wel in de onzichtbare held. Iemand die op de achtergrond moedige beslissingen maakt. Iemand die vertrouwt op God en doet wat Hij van hem of haar vraagt.

Iemand die misschien de eer niet krijgt op aarde...

Wie is eigenlijk de held in dit verhaal? Debora? Barak? Jaël? Allemaal belangrijk... maar de echte held is God. En alle eer aan ieder die Hem volgt. In hoofdstuk 5 worden zij beschreven als helden.

De andere stammen

De andere stammen - We hebben in dit verhaal ook nog de antiheld. De mannen van de stam Ruben bleef bij hun schapen. De mannen van Gilead bleven bij hun schepen en de mannen van Aser bleven bij hun havens.

Mannen die niet meegegaan zijn in de strijd maar hebben gekozen om bij hun vertrouwde leven te blijven. De schapen houden, in de havens te werken... Ze wilden hun leven niet veranderen en kozen ervoor om hun werk, hun inkomen veilig te stellen. Ze wilden de strijd met de vijand niet aangaan.

Als jij je herkent in deze mannen – dan is het misschien tijd om je stoute schoenen aan te trekken en op weg te gaan naar het slagveld. Zolang je zelf de keuze nog kan maken, is het niet te laat!

Jaël

Jaël - een vrouw die een moment had van grote moed. Ze vernietigt de vijand. Ze staat niet aan de tent te wachten tot het leger van Israël, van Barak voorbij komt om hem dan te verraden. Nee – ze gaat zelf voor de actie die in haar macht is. Een hele harde slag. Totale vernietiging van de vijand – de pen ging zelfs de grond in.

Durf jij het aan om jouw vijanden, jouw zonde, welke deze ook is, volledig te vernietigen?

De kanaänieten

Kanaänieten - De Kanaänieten zijn net zoals vele dingen in ons leven. Dingen die op het eerste zicht misschien niet slecht lijken, maar ons uiteindelijk wel tot zonde aanzetten...

Wat of wie zet jou aan tot zonde? En wat kan jij doen om die zonde uit te roeien? Geen kleine actie maar totale vernietiging.

Mme. Sidibe

Vrouwen vandaag

Context

We hebben gezien dat vrouwen het verschil maken in de Bijbel aan de hand van de voorbeelden van Deborah en Jaël. Ook vandaag maken vrouwen het verschil. Hier bij ons maar ook op plaatsen waar de omstandigheden bijzonder moeilijk zijn, staan vrouwen op om een verschil te maken voor zichzelf en voor hun omgeving.

Impact verhaal

We hebben gezien dat vrouwen het verschil maken in de Bijbel aan de hand van de voorbeelden van Deborah en Jaël. Ook vandaag maken vrouwen het verschil. Hier bij ons maar ook op plaatsen waar de omstandigheden bijzonder moeilijk zijn, staan vrouwen op om een verschil te maken voor zichzelf en voor hun omgeving.

Ga voor het hele verhaal naar: <https://www.tearfund.be/hoop-hersteld-het-inspirerende-verhaal-van-sidibe-dankzij-het-pan-bi-la-project/>

Hoe kunnen jij en ik opstaan?

- Sta op door een verschil in jouw omgeving te maken of ga met je talenten overzee en gebruik ze in de armste landen.
- Help mee onze missie te verspreiden in je Kerk en omgeving, bij vrienden en familie
- Bid voor Tearfund
- Ondersteun ons financieel zodat we samen een verschil kunnen maken in de landen waar de nood het grootste is.
- Sponsor een kind